



ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

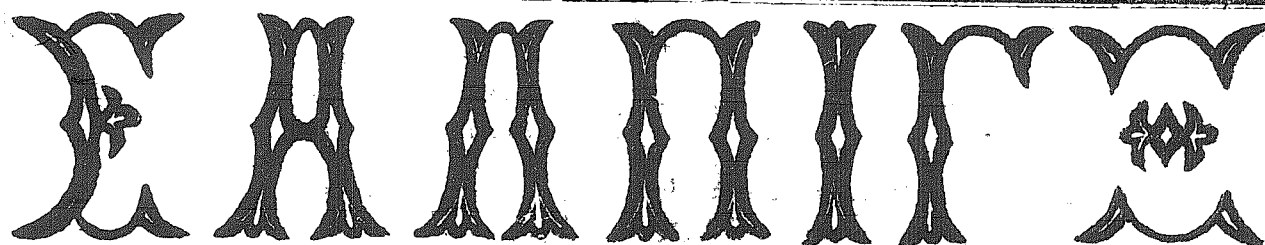
προπληρωτέα

Εν ταῖς πόλεσι τῆς

Κύπρου . . . Σελ. 8.

Εν ταῖς χωρίσις " 6.

Εν δὲ τῷ ἔξωτε-  
ρικῷ . . . " 10.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

τροπληρωτέα. Εἰδο-  
ποιήσεις καὶ διατριβα-  
κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα  
σύμφωνα τῷ προγράμ-  
ματι τοῦ φύλλου κατα-  
χωρίζοντα: δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ κ. Σταύρος Κ. Κακού-  
τας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 26 καὶ 28  
καταστάματι τοῦ πλησίον τοῦ  
μεγάλου παντοπωλείου ὁδὸς  
«Βικτωρία», κατασκευάζει παν-  
τός εἶδους καὶ καλλίστης ποιό-  
τητος ρακὴν μαστίχαν, τὴν ἐ-  
ποιαὴν ἐξοδεύει χονδρικῶς καὶ  
λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι θὰ μετ-  
νωσιν εὐχαριστημένοι καὶ ὡς  
πρὸς τὴν ποιότητα καὶ ὡς πρὸς  
τὰς τιμὰς. Ἀναλαμβάνει τὴν  
ἀποστολὴν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

Λεμεσὸς 1 Ἀπρίλ. 89.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σύλληγο» ἐν Ἀλε-  
ξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Κη-  
πανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ κληρῶνται αἱ  
συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνονται οἱ ἐπιθυμούν-  
τες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν  
ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτιμῶν συνδρομητῶν μας δὲν  
λαμβάνουσι τακτικῶς τὸ φύλλον, παρακαλοῦν-  
ται νὰ καθιστῶσι τοῦτο ἴσως τὸν ἐμέως εἰς  
ἡμᾶς.

ΑΣ ΤΕΘΩΣΙΝ ΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ  
ΑΙ ΟΥΡΑΙ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ.

— ο ς : ο —

Ὁ τὴν αἰτίαν τῆς ἀσθένει-  
σιν ἐγκλημάτων καὶ κακούρ-  
γημάτων ἐν τῇ νήσῳ διερευνῶν,  
εἰσέρχεται εἰς λαβύρινθον σκέ-  
ψεων ἐξ ὧν μετὰ δυσκολίας δύ-  
νάται νὰ σχηματίσῃ μίαν, ὡς  
τὴν μᾶλλον ὀρθὴν καὶ τὴν μᾶλ-  
λον ἀληθῆ τῶν κακῶν αἰτιῶν.  
Ἀποσκίρτησις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν  
τῆς ἠθικῆς καὶ ἀξίους ἐξαχρεί-  
ωσις δι' εἰς ἢ δι' ἄλλων λόγον  
εἶνε βεβαίως ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ,  
ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ μὲν οὐστὶς δια-  
δικασίας, ἀτέλης ἀστυνομικῆς ἡ-  
πηρεσίας καὶ κατὰ συνέπειαν  
ἐλλειπῆς τῶν κειμένων νόμων  
ἐφαρμογῆ εἶνε τὰ διαιωνίζοντα  
τὰ κακούρηματά καὶ ἀφόρμας  
πρὸς αὐτῶν τῶν παρῆσαν  
καὶ τῆς μὲν ὁσμῆς αὐτῶν  
ἐξοχῆς ἐξαχρείωσις ἀκτιῶν δὲν  
εἶνε βεβαίως ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ  
ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἀπαίδευσις  
καὶ ἡ ἀποπνεύσις τῶν ἠθικῶν  
καὶ ἡ ἀλλοτρίωσις τῶν ἀντι-  
νίζοντα αἰτία, ἡ ἀνικανότης πρὸς

περιορισμὸν αὐτῆς καὶ ἡ ἐνθάρ-  
ρυνσις οὕτως εἰπεῖν πρὸς ἐξα-  
κολούθησιν τῆς τοιαύτης ἐλεεινῆς  
καταστάσεως, εὐθύνουσι βεβαί-  
ως τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου,  
ἣτις οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἔχει δι-  
καιολόγημα, διότι τὸ πρῶτιστον  
μέλημα, ἡ πρῶτιστη φροντίς  
πάσης Κυβερνήσεως εἶνε, ἡ πε-  
ριφρούρησις τῆς τιμῆς τῆς ζωῆς  
καὶ τῆς περιουσίας τοῦ λαοῦ, ἢ  
ἐτάχθη νὰ διοικῆ καὶ τὸν ὀποι-  
ον ἀκριβῶς πρὸς τὸν σκοπὸν  
τοῦτον φορολογεῖ. Τὸ πρῶτον  
δίκαιον καὶ νόμιμον κονοῦλι τῶν  
δαπανῶν Κυβερνήσεως τίνος  
εἶνε τὸ πρὸς περιφρούρησιν τῆς  
τιμῆς τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιου-  
σίας τῶν κατοίκων, τὸ πρὸς τῆ-  
ρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνο-  
μίας πάντα δὲ τ' ἄλλα ἐν δευ-  
τέρᾳ μοίρᾳ κατατάσσονται. Καί  
ὅμως ἐν Κύπρῳ τὸ ἀντίθετον  
ἀκριβῶς συμβαίνει, πάντων τῶν  
ἄλλων ἀπορροφούντων τὸ πλεῖ-  
στον μέρος τῶν δαπανῶν, τοῦ  
δὲ πρὸς τῆρησιν τῆς τάξεως κον-  
δυλίου θεωρουμένου ἐσχάτου.

Ἄντι λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις  
νὰ στρέψῃ ἅπασαν τὴν προσ-  
οχὴν τῆς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο  
καὶ ν' ἀνακαλύψῃ ποῦ ἔγκειται  
τὸ κακὸν, νὰ εὕρῃ ποῦ χωλαίνει  
ἡ διοικητικὴ μηχανὴ καὶ νὰ ἐπι-  
φέρῃ τὴν πάσης ἄλλης ἀναγ-  
καιότεραν ταύτην θεραπείαν,  
ἀρκεῖται μόνον παραπονουμένη  
κατὰ τῆς ἀσθένειας τοῦ κακοῦ,  
ἢ θεωροῦσα ὡς ὑπευθύνους εἰς  
τοῦτο τοὺς καταίμας τῆς νήσου,  
ὡς μὴ ὑποβηθῶντας τὴν ἀσ-  
καιοσύνην, κρύπτοντας πολλα-  
κίς τοὺς κακούργους καὶ ὡς δι-  
δόντας πολλὰκις ἐν γνώσει καὶ  
προβεβουλευμένως καταθέσει  
τῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ νὰ ἀπαλλαγῆ  
τῆς τιμωρίας ἢ νὰ θεωρηθῆ ὡς  
ἀθῶος ὁ ὑπεύθυνος. Ἐπιπρὸς ὅ-  
τι, διότι δὲν ὑ-  
ποβῆθῃται ὑπὸ τῶν κατοίκων  
ἡ δικαιοσύνη δὲ αὐτῶν ἀξίαν  
τὰ ἐγκλήματα, ἀδιόφορος ἡ ἐπι-  
βουλή, ἀνεπιτυχῆσαι ὅπως οὐ  
Κύπριοι συνεπεσθῶσι καὶ ὑπο-

βοηθῶσιν εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν  
κακούργων καὶ ἐγκληματιῶν.  
Ἀλλὰ ἠγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς  
νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ τοιοῦτον.

Δὲν ἠγνοοῦμεν ὅτι εἶνε λί-  
αν δυσχερῆς ἡ θέσις Κυβερνή-  
σεως, ἣτις οὐ μόνον οὐδαμῶς  
ὑποβῆθῃται ὑπὸ τῶν κατοίκων  
ἀλλὰ καὶ κωλύεται εἰς τὴν  
ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός της,  
ἀλλὰ δὲν δύναται τις ν' ἀρνη-  
θῆ ὅτι καὶ τοῦ τάλανος χωρι-  
κοῦ, τοῦ ἐκτεθειμένου εἰς τὴν  
μηνί, τὴν τρομερὰν ἐκδίκη-  
σιν τοῦ καταγγελλομένου κα-  
κούργου, εἶνε δυσχερεστέρα ἡ  
θέσις. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἠ-  
γνοοῦσα δὲν τιμωρεῖ ὁ λαὸς  
φοβούμενος δὲν καταγγέλλει.  
Τὴν δέον γενέσθαι, ἵνα καὶ ὁ  
λαὸς καταγγέλλει ἀφόβως καὶ  
ἡ Κυβέρνησις ἐκπληρῶν δέοντως  
τὴν ἀποστολὴν της;

Πολλοὶ εἶνε ὀπαδοὶ τῆς ιδέ-  
ας ὅτι οἱ κακούργοι καὶ ἐν γέ-  
νει οἱ ἐγκληματῆται, ὄντες βε-  
βαίως ἄτομα τῆς αἰσχίστης  
τάξεως, οὐδαμῶς προοῦνται τὴν  
φυλάκισιν, διότι ἐν αὐτῇ μόνον  
τροφῆς καὶ ἡσυχίας ἀπολαμ-  
βάνουσιν, οὐδ' ἄλλως στενοχω-  
ραύμενοι. Ὡστε, ἀντὶ νὰ ἦνε  
μισθὴ εἶνε ἐπιθυμητὴ εἰς αὐ-  
τοὺς ἡ φυλακὴ τοῦτο δὲ δὲν  
φοβίζει βεβαίως τοὺς ἐγκλη-  
ματίας ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς ἐν-  
θαρρύνει. Εἶνε λοιπὸν τῆς ιδέας  
οἱ τοιοῦτοι, ὅτι ἐάν καταστῆ  
σκληρὰ ἡ φυλάκισις, ἐάν κατα-  
στῆ ἐπιφοβὸς καὶ τρομερὰ ἡ  
φυλακὴ ἀπόσπαστος ὡς διὰ μαγεί-  
ας θὰ ἐκπληρωθῶσι κατὰ ἔθ-  
τος οἱ ὅλα πλημμελήματα καὶ  
κακούρηματα καὶ πρὸς τοῦτο  
θεωροῦσι καλὸν νὰ τεθῆ εἰς ἐ-  
νέργειαν ἡ μαστίχισις.

Τὸ φραγκέλλιον λοιπὸν, ἀν καὶ  
δὲν εἶνε τοῦ αἰῶνος καθ' ὃν ζῶ-  
μεν ἐπινοήσις, εἶνε ὅμως τὸ μῶ-  
νον ἰσχυρὸν μέσον δι' οὗ δύνα-  
μεθα νὰ ἡσυχάσωμεν. Ἄς ἐ-  
φαρμοσθῆ λοιπὸν ἐν ἡμῶν δια-  
κῶς, τοῦλάχιστον ἐπὶ τινὰ και-  
ρῶν μέχρις ὅτου γείνη καταφα-

νὲς τὸ ἀποτέλεσμα. Ἀφοῦ ὁ νοῦς  
τῶν ἀνθρώπων δὲν ἠδυνήθη γὰ  
ἐπινοήσῃ ἀσφαλὲς καὶ δραστηρὸν  
μέσον, ἄς ἐργασθῶσιν αἱ οὐ-  
ραὶ τῆς γάτας πλέον.

ΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.

Φίλε συντάκτη.

Ἐθμιον πολιτισμοῦ ἴσως, διότι ἐ-  
γὼ δὲν τὸ γνωρίζω, ἐπεκράτησεν, ὡς  
ὅταν ἦνε ἑορτὴ τοῦ ἁγ. Γεωργίου π.χ.  
νὰ ἐπισκέπτηται τις ὄλους τοὺς Γεωρ-  
γίους καὶ τοὺς χ' Γεωργήδες καὶ τοὺς  
Γεωργαλλήδες καὶ τὰ Γεωργούδια ἀ-  
πὸ τῆς ἡλικίας τῆς γεννήσεως μέχρι  
τῆς τοῦ γήρατος καὶ σὰς βεβαίᾳ καὶ  
πέραν τοῦ τάφου ἀκόμη ἐν ὑπάρχει  
τις ζητεῖται. Τοῦτο δὲν εἶνε κακὸν  
πράγμα ἀλλὰ μάλις καλόν, ὡς συν-  
δέον διὰ φιλίας καὶ ἀγάπης τοὺς ἀν-  
θρώπους, ἀλλ' ἔχει καὶ τὰ κακά του,  
διότι πιθανὸν ἐν οὐκ ἴσως νὰ γείνη  
φθῆ σχεδὸν ὅτι ἔχει συνώνυμον με-  
τὸν ἑορταζόμενον, ἢ νὰ μὴ ἔχη και-  
ρὸν ἢ διαθέσιν ἢ σκοπὸν νὰ δεχθῆ ἐ-  
πισκέψεις (ἐξικρῶ ἐννοεῖται τὰς με-  
ταξὺ φίλων καὶ συγγενῶν ὡς καὶ τὰς  
πρὸς ἐγνωσμένους ὅτι δέχονται ἐπι-  
σκέψεις). Πόσον λοιπὸν ἀτοπον εἶνε ὁ-  
ταν εἰσερχηται τις εἰς μίαν οἰκίαν  
χωρὶς ὁ οἰκοδεσπότης νὰ θέλῃ!

Δὲν κατήντησε λοιπὸν ἀναγκαῖον  
καὶ δι' ἡμᾶς νὰ δημοσιεῖται εἰς τὰς  
ἐφημερίδας ὡς ἀλλαχῶ συμβαίνει,  
ποιοὶ ἑορτάζουσι τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ  
ποιοὶ ὄχι;

Ἄλλ' ἐάν οἱ φίλοι τῶν ἐπισκέψεων  
ἐνεκα πολλῆς πρὸς πάντας ἀγάπης  
προσπαθεῖσι κατὰ πάσαν ὀνομαστικὴν  
ἑορτὴν νὰ μὴ λησμονήσωσι τίνα, καὶ  
τα συνήθη ὅμως τ ρ α τ τ α μ ε ν τ ἄ  
εἰς τοιαύτας περιπτώσεις εἶνε τῶσον  
ὀγκώδη, ὡς κατανοῦν τῇ ἀληθείᾳ  
τρομερὰ καὶ διὰ τὸν μᾶλλον ἀπαιτη-  
κὸν κόμαχον καὶ ἀναγκάζουσι τοὺς ἐ-  
πισκέπτας νὰ κρατῶσι π ο ς ε ἰ δ ε ς  
διὰ νὰ τ' ἀποθῆκώσωσιν, ἵσως δὲ ὀλί-  
γον κατ' ὀλίγον θὰ ἀναγκασθῶσιν ὁ-  
τοὶ νὰ κρατῶσιν καὶ καλῶν ἀναχέ-  
ρα; διὰ νὰ βάλλωσιν ἐκεῖνα τὰ πηχυ-  
σια παντοπάνια, καὶ σπιθαμιαία λο-  
κοῦμα.

Πρὸς Θεοῦ πλέον! Φαντάζομαι τὸν  
δυσυχη ἐκεῖνον δεῖς ἔχει τὸ δυσυχη-  
μὰ νὰ φέρῃ τὸ αὐτὸ ὄνομα με κανένα  
ἑορταζόμενον ἅγιον, πῶς θὰ θέλῃ νὰ

έξοδον, εἰς ἐκεῖνα τὰ λοκουμια, τὰ παντοσπάρια, τοὺς κούρατιδες!

Δὲν εἶνε δυνατόν ἀδελφε μου νὰ λειψώσιν αὐτὰ, ἢ νὰ περιορισθῶσιν εἰς μόνον ἐπιτόμιον καὶ ὅταν κανεὶς παρῆ πολλὰ, ἀεὶ μὴ παίρῃ πλέον. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείρῃ νεωτερισμός, ὥστε νὰ μὴ παίρῃ κανεὶς τίποτε, εἴμῃ ἐν σιγᾶρον, ἢ ἐν νερόν, ἢ μίαν μόνον κομρέτταν ἀναλόγως τῆς ὀρέξεως καὶ τοῦ φύλου ἐκάστου ἐπισηπτοῦ; Σὰς βεβαίω ὅτι ἂν ἤμῃν ἐγὼ ὁ ἐπισκεπτόμενος, οὐδόλως θὰ με δυσπρέσει τὸ τοιοῦτο, ἀλλὰ εὐτυχῶς εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἵτινες οὐδεμίαν σχεῖσιν ἔχουσι μὲ ἀγίους, εἶμαι ἐσερημένος ἐπισκέψων, διότι ἔχω τὸ δυστύχημα νὰ μὴ ἔχω συνώνυμον ἄγιον.

Τὰς σκέψεις αὐτάς καταχώρησε παρακαλῶ, διότι κατήντησε λίαν ἀναγκαῖον τοῦτο καὶ διατελῶ ὑμέτερος.

«Εἰς μὴ φοβούμενος ἐπισκέψεις.»

Η ΔΕΥΚΩΣΙΑ ΣΗΜΕΡΟΝ.

Ἡ Δευκωσία ἀνέκαθεν εἶχε λαμπρὰν τὴν θεᾶν ἀπὸ τῶν πέριξ αὐτῆς ὑψωμάτων καὶ κυρίως τῶν πρὸς τὰ Ν. καὶ Α. τῆς πόλεως. Τὸ κλιμακῆδόν τῶν οἰκιῶν, τὰ πολλὰ κωδωνοσάσια, οἱ μιναρῆδες, τὰ ὑψηλότερα φοινικόδενδρα καὶ διάφορα ἄλλα δένδρα ἀναμειγνυόμενα, ἀποτελοῦσι λίαν ἀξιόθεατον σύμπλεγμα, τὸ δὲ βλέμμα τοῦ θεατοῦ καὶ ἰδίως τοῦ πρώτου ἤδη ἐπισκεπτομένου αὐτὴν, ἡδέως καὶ μετὰ θαυμασμοῦ τινος περιπλανώμενου ἐπαναπαύεται εἰς τὴν ὑπερήφανον καὶ μεγαλοπρεπῆ τοῦ συμπλέγματος κορωνίδα, τὴν Ἁγίαν Σοφίαν. Ἀλλ' ὁ ἐπισκέπτης ἀφείλεν ἄλλοτε μετὰ προσοχῆς νὰ περιορίσῃ τὸ βλέμμα του πρὸς τὴν πόλιν καὶ οὐχὶ τὰ πέριξ, νὰ περιορίζηται δὲ θεώμενος αὐτὴν ἔξωθεν, ἐκ τῶν ὑψωμάτων ἐκείνων ἄλλως ἐὰν εἰσῆρχετο, ἢ ἔσρεφε καὶ πρὸς τὰ πέριξ τὸ βλέμμα, ἐξῆρχετο λίαν σκληρῶς τοῖς τερπνῆς ἐκείνης φαντασίας. Ἐρημον καὶ καταρρέον τείχος, ξηρὰ καὶ ἀδενδρὰ τὰ πέριξ, ὁδοὶ ξανοὶ καὶ δύσβατοι καὶ κατασαθρωμένοι καὶ καταρρέοντες οἶκοι τὰ ἐντός.

Σήμερον ὅμως ὁμολογητέον ὅτι εἰς τὴν Δευκωσίαν ἐδόθη μεγάλη πρὸς ρωλισμὸν ὠθησις ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων πλὴν, σημειωθῆτω καλῶς, εἰς τὴν πόλιν Δευκωσίαν λέγομεν, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τὰ πέριξ οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς πόλιντας ἢ τοὺς κατοίκους, εἰς τοὺς ὁποίους πνευματικὴν ἀνάπτυξιν εὐρίσκει τις ἀνάλογον καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις, διότι τὸ φύσει προ-

δευτικόν τοῦ Ἑλληνος πνεῦμα ἀδύνατον νὰ δεσμευθῇ, ὕλικήν ὅμως οὐδεμίαν. Περὶ τοῦτου οὐδὲν μέλει τοῖς Ἀγγλοῖς. Οὗτοι συνέτειναν εἰς τὸ νὰ διορθωθῶσιν αἱ πλείους ὁδοὶ τῆς πόλεως, ἐδεδροφύτευσαν τὰ πέριξ καὶ βλέπει τις καὶ θαυμάζει τὰ πελώρια ἐκεῖνα δένδρα ὡς διὰ μαγείας ἀναπτυχθέντα, ἐχάραξαν καὶ ἐδεδροφύτευσαν νέαν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ νέου ἀνοίγματος, μέχρι τῶν γραφείων καὶ τοῦ Ἀρμοσείου, ἥτις χρησιμεύει ὡς λαμπρὸς περίπατος, ὑψωματὰ τινὰ τῶν πέριξ, ἄλλοτε βραχώδη καὶ καταξήτρα σήμερον μετεβλήθησαν εἰς δάση καὶ κήπους θαυμασίους καὶ ἐνδιατήματα τῶν ἀρχόντων τῆς νήσου. Πρόδος ἐν γένει πρὸς ρωλισμὸν τῶν πέριξ τῆς γῆς ἦν οἰκοῦσιν οἱ Ἀγγλοὶ ἐνηργήθη καὶ ἐνεργεῖται αἰετοτε, ἀλλὰ κατὰ πόσον καταβάλλεται καὶ ἐνέργεια πρὸς ὕλικήν τῶν κατοικῶν πρόδοτον μαρτυρεῖ ἢ ἐν γένει κατὰ σασίς τῆς νήσου.

Βλέπει τις λοιπὸν σήμερον καὶ τὰ πέριξ τῆς πρωτευούσης δενδρόφυτα καὶ δασώδη καὶ ἐπιμελεημένα καὶ νομίζει ὅτι εἰς σχετικὴν καὶ οἱ κάτοικοι διατελοῦσιν εὐπορίαν, ἀγνοῶν ὅτι μόνον τὴν ἐπιφάνειαν προσπαθοῦσιν οἱ ἀρχόντες τῆς νήσου νὰ καταστήσωσι λίαν καὶ εὐπληρή. Τὰ ἐνδόν τῆς πόλεως μετεβλήθησαν, ἐρυθμίσθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν ὅσον ἦτο δυνατόν, τὰ κατοικούμενα ὑπὸ Ἑλλήνων μέρη τὰ λοιπὰ τουρκικὰ, εἶνε καὶ θὰ ἦνε αἰετοτε τουρκικὰ.

Ὅποιαν ὅμως δυσαναλογίαν ἀπαντᾷ τις παραβάλλον τὸν ρωλισμὸν τῆς πρωτευούσης, καὶ τὸ πολυάνθρωπὸν τῆς πρὸς τὴν ἀκινισίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν νέκρωσιν!

Φιλὴ «Σάλπιγξ».

Ἀναγνοὺς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι ὅτι οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοπατρίδες Κύπριοι ἠπόρησαν μαθόντες ὅτι οἱ ἐν Κύπρῳ μόλις συνεισφέρωσιν ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου 200 λίρας, ἠπόρησα ἐγὼ μᾶλλον ἐκείνων, πῶς δὲν μᾶς γνωρίζουσιν ἢ δὲν μᾶς ἐγνωρίσαν ἀκόμη ὅτι ὁ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ζῆλος μᾶς κοιμᾶται εἰσέτι καὶ ὅτι ὑπὲρ τοιούτων κατιστημάτων οὐδὲ σκεπτόμεθα καν. Ἐγγέλαισα δὲ διαν εἶδον τὴν ὑμετέρανσημείωσιν ὅτι εἰς ἐξακολουθήσωσι τὰς ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου ἐνεργείας των καὶ οὐ μόνον θρόνοι, μοκαστήρια καὶ ἐκκλησιαί, ἀλλὰ καὶ ἄτομα εὐπορα θὰ συμμετάσχωσι τῆς δόξης.

Τῇ ἀληθείᾳ κύρ. συντάκτα πολὺν φοβούμαι ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτῆ, ἢ ἄλλη παρομοία, εἰς οὐδὲν ἀποτελέσμα θὰ καταλήξῃ, εἰμῆ

μονον τὰ ποιησῆ καταφανέσειαν εἰ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀδράνειαν, ἀναληθοίαν ἢ μᾶλλον ἀναισθησίαν μᾶς. Τί δὲν κάμνει ἡ ἀγαθὴ θέλησις; Ἀλλὰ ποῦ ὑπάρχει αὐτῆ;

Εἴμεθα κύρ. συντάκτα ὡς σῶμα ἀσθενές, τὸ ὅποτον οὐδὲν ἄλλο σκέπτεται εἰμῆ μόνον τὴν ταφὴν. Θυσία μόνον μικρῶν εἰς δυνάμειν ἀπαιτεῖται διὰ τὰ ἀρπάσωμεν καὶ πῶμεν τὸ πρὸ ἡμῶν κείμενον θεραπευτικὸν φάρμακον διὰ ν' ἀναλωγογονηθῶμεν, πλὴν, ἐξ ἀποφάσεως τὸν θάνατον ἀναμένομεν καὶ περὶ τῆς ταφῆς σκεπτόμεθα. Πᾶς ὅστις φρονεῖ τὰ ἐναντία, βαλέτω λίθον κατ' ἐμοῦ, ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι σφάλωμαι.

Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐὰν ὑπῆρχεν ἀγαθὴ θέλησις, ἐὰν Ἀρχιερεῖς, καλόγηροι καὶ λαῖκοι ἐκ συμφώνου ἀνείνασσον τὴν θανατηφόρον αὐτὴν νάρκην καὶ εἰδείκνυον σημεῖα ζωῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου συνέπραττον, ὄχι μόνον Γυμνάσιον ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ καὶ Πανεπιστήμιον, πλὴν . . . . .

Ξενίσσατε ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν καὶ σὰς βεβαίω ὅτι, ὡς οἱ μουσικοὶ ἀγαπᾶσι τὰ ἐπαναλαμβάνωσι πολλαχὺς θέσιν τινὰ ἐμμελῆ, οὕτω καὶ ἡμεῖς θὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὴν πλημμελῆ αὐτὴν κατὰστασίμ μᾶς, ἄχρις ὅτου ἡ ἀποδείξωμεν ὅτι δι' οὐδὲν εἰμῆ διὰ θάνατον εἴμεθα ἱκανοί, ἢ φανώμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς . . . . . ἄνθρωποι.

«Κακαβέλλας».

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὦν βροχερός. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Κύπρου ἔχασε τὸν ροῦν τῆς. Οὐρανὸς καὶ γῆ μαινόνται καθ' ἡμῶν. Καὶ τὰ ὑπὲρ γῆν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς εἰς δεινὴν δοκιμασίαν ἐμβάλλουσι τὴν παρομιμῶδη ὑπομονὴν μᾶς, ἀλλ' ἄρα γε δι' ἡμᾶς δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν τὸ «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται»;

Ἡ Α. Πανιέρότης ὁ ἅγιος Κιτιοῦ ἀνεμένετο ἐνταῦθα κατ' αὐτάς, πλὴν, κωλυθεὶς εἰς τὸ νὰ παραδώσῃ τῷ ἁγίῳ Κερυνείας τὰ ἀρχεῖα τῆς Μητροπόλεως, ἐνθα ἀπὸ τῆς προπαραελθούσης Παρασκευῆς μετέβη, ἐλπίζεται ὅτι θ' ἀφίγῃ ἐνταῦθα τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸ ἐν μέλος τῆς Πρεσβείας τὸν κ. Ἀχ. Διασιδῆν, ἐνόμισαν ὡς ἀντιπρόσωπον τῶν ὀθωμανῶν, διὸ καὶ πολλοὶ ἀ-

πέτεινον πρὸς αὐτὸν τὴν ὀμιλίαν τουρκιστί. Φέρει ὁ κύριος οὗτος λαμπρὸν καὶ ὑψηλὸν φέσι Χαμιδιέ, ὥστε βεβαίως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς φαντάζωνται οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κύπριοι ἢ ξένοι, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐπιθυμοῦντες τὸ καπέλλον, σήμερον ἐπὶ ἀγγλοκρατίας φέρομεν φέσι. Ἀλλ' ὁ κύριος Διασιδῆς φαίνεται ὅτι ἀπὸ σκοποῦ φέρει τὸ φέσι. Εἶδεν ὅτι τὸ φέσιον τιμᾶται περισσότερον ὑπὸ τῶν Ἀγγλων καὶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ μεταχειρισθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀδυναμίαν τῶν Ἀγγλων ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς πατρίδος του.

Λέγεται ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ διαβόητος κακούργος Καρὰ Μεχμέτ ἐπισκέπτεται καὶ τὴν πόλιν μᾶς. Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐσπέρας διατείνονται τινες ὅτι τὸν εἶδον, εἰδοποίησαν δὲ τὴν Ἀστυνομίαν ἥτις δὲν κατῶρθωτε νὰ τὸν ἴδῃ ἄλλως. Ἐὰν δὲν εἶχε τόσην πεποιθήσιν εἰς τὴν ἱκανότητα τῆς Ἀστυνομίας βεβαίως δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ κατέρχεται καὶ εἰς τὰς πόλεις.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐμάθαμεν ὅτι εἰς τὸν ἐν Γενεύῃ διαμένοντα Ὀσιολογ. κ. Γεράσιμον Ι. Κυκκιώτην προσεφέρθη ὑπὸ τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡ θέσις Μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Πλείονα περὶ τούτου προσεχῶς. Ἐκ πεποιθήσεως ἔχομεν ὅτι εὐρύτατον μέλλον ἀναμένει τὸν διαπρεπῆ τοῦτον καὶ εὐπαιδευτον κληρικόν.

Ἡ τῶν κερατίων ἐσοδεία δὲν προμηνύεται καλὴ ἐφέτος. Ἀλλ' ἐὰν κατὰ τὰ παρῶν θὰ ὑστέρησῃ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, κατὰ τὸ παιὸν ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ ἐκείνην κατὰ παλὸ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ἀξίωτ. Δήμαρχος τῆς πόλεως μᾶς κ. Δ. Χατζηπαύλου, ἐσημνεύων τὸ καινὸν τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως φρόνημα, ἐτηλεγράφησε τῇ Α. Β. Ἰψηλότητι τῷ κλεινῷ διαδόχῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνῳ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:



«Διάδοχον τῆς Ἑλλάδος Κωνσταντῖνον • ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.

Πόλις Λεμησοῦ τελέσασα δοξολογίαν, εὐχεται ὑμετέρα Ὑψηλότητι μακροχρόνιον ὑγείαν εὐκλειαν καὶ πλήρωσιν πανελληνίων πόθων.

ΧΑΤΖΗΠΑΥΛΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΣ.

Εἰς ταῦτα δ' ἀπήντησεν ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὡς ἑξῆς :

«Χατζηπαύλου Δήμαρχον Λεμησοῦ

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.»

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Χθὲς χωρικός τις ἐκ Λευκάρων ἔχων νὰ λαμβάνη χρήματα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπειδὴ δὲν δίδονται τοιαῦτα χρήματα χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ εἰς ἐντιμὸς κύριος νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ ἔχοντος νὰ λαμβάνη καὶ ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος χωρικός δὲν ἔχει γνωστούς του ἐν Λεμησοῦ, παρουσιάσθη εἰς ἕνα ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας ὄχις ἐγνώριζεν αὐτὸν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ἵνα δώσῃ τὴν μαρτυρίαν διὲν ἦτο ὁ ἴδιος καὶ τίποτε ἄλλο. Ὁ εἰρημένος λοιπὸν ἐντιμὸς κύριος ἐπειδὴ ἐγνώριζε τὴν κενόχωριαν τοῦ χωρικοῦ καὶ ἵνα μὴ παραβῇ τὸ καθῆκον τοῦ φυσικοῦ του, ἐζήτησεν εἰς ἀνταμοιβὴν του ἐν σελλίνοιον, ὅπερ μετὰ δυσαρεσκίας τοῦ χωρικοῦ ἔλαβεν ὁ ἀισχροκερδὴς οὗτος.

Λεμησοῦ.

α Λέων.

—ο—

Ἐκ Λάρνακος.—Τὴν 21]2 Ἰουνίου ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Βαρωσίων κ. Λούκᾶ Κωνσταντινοῦ μετὰ τῆς ἐκ Λάρνακος Δεσποσύνης Ἀμφιτρίτης Α. Νικολαίδου.

Παράνυμφοι ἦσαν οἱ κ. κ. Εὐαγγέλης Λοῦζου ἐκ Βαρωσίων μετὰ τῆς κυρίας του, Γεώργιος Λοῦζου θεῖος τῆς νύμφης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας Δ. Χ' Παύλου καὶ Γ. Ι. Εὐκρατίου μετὰ τῆς κυρίας του.

Τοὺς γάμους ἠλόγησεν ἡ Α. Π. ὁ Ἀρχιμανδριτὴς Κιτιέων κ. Μελέτιος. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὸν βίον γαλιναῖον καὶ ἀμικτον πικρίας.

—Πρόχθες ἐτελέσθησαν ἐν μεγίστῃ ἐπιστημότητι οἱ γάμοι τοῦ κ. Fruno Fenek γραμματέως τῆς ἐνταῦθα Ὁθ. Τραπεζῆς μετὰ τῆς εὐ. ἡγμένης Δεσποσύνης Marie J. Pasodini. Παράνυμφοι ἦσαν εἰς μὲν τὸν Ἐκκλ. γάμον ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας ἀξιότ. κ. Α. Ρογυτιέ μετὰ τῆς ἀξιολόγου κυρίας του καὶ ὁ πρόξενος Σουηδίας καὶ

Νορβηγίας ἀξιότ. κ. Charles Watkins εἰς δὲ τὸν πολιτικὸν οἱ κ. E. Fattallas καὶ Ἀρισεῖδης Ἰακωβίδης. Τοὺς νυμφίους συνώδευσαν ἀπὸ τῆς οἰκίας εἰς τὴν Ἐκκλ. καὶ τὰνάπαλιν ἐπ' ἀμαξῶν 12, πολλοὶ τῆς τε Εὐρωπαϊκῆς παροικίας καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων. Τὸ νεκρὸν ζευγὸς εἰς δ' εὐχόμεθα ἀπόλαυσιν παντός συζυγικοῦ ἀγαθοῦ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Ἀλεθροικὸν ἵνα διέλθῃ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

—Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἤρξατο παιανίζουσα εἰς τὸ παρά τῆν παραθαλασσίαν καφενεῖον τοῦ κ. Π. Α. Σάρδου ἡ Καθῆλιος Γερμανικῆ Μουσικῆ κατακηλοῦσα οὐκ ὀλίγον τὰ ὦτα τῶν μετὰ προθυμίας συρρεόντων νέων.

—Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς Τετάρτης ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Παρισίους ὁ ἐκ Λευκωσίας κάλλιξος νέος ἀξιότ. κ. Χρῦσανθος Εὐαγγελίδης ὅπως ἴδῃ τὰ τῆς ἐκθέσεως.

—Χθὲς κατέπεσε ραγδαία βροχὴ εἰς τε τὰ πέρα καὶ ἐνταῦθα διαρκέσασα ἐπὶ 1—2 ὥρας. Ἐν δὲ τῇ Ἀραδίπῳ παρέσυρον οἱ χεῖμαρροι καὶ τινὰς σωρούς ἀλωνίων, πρὸς δὲ καὶ μικρὸν τινα παῖδα ἐπὶ κοπρίας τυχόντα, ὄχις καὶ καθὰ λέγεται ἐπνίγη, παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν χειμάρρων μετὰ τῆς κοπρίας.

—ο—

Ἐκ Λευκωσίας.

Ὁ Μάιος μετετράπη εἰς Ἰανουάριον. Εὐλόγως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Κυπριακὴ παροιμία «Ἐχε τὴν εὐχὴν μου καὶ τὸν Μᾶν νὰ ριά». Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς βρέχει καθ' ἑκάστην ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ὥρας καὶ πνέει σφοδρὸς καὶ ψυχρὸς ἀνεμος.

Καὶ σήμερον ἡ βροχὴ θὰ ἔκαμνε τὴν συνήθη τῆς μεταμεσημέριον ἐπίσκεψιν ἀνὸ κηδεμῶν αὐτῆς Κοσ Νότιος δὲν διεσκέδαζε τὰ καλύπτοντα ἡμᾶς ἐραπλώματα. Πλὴν καθ' ἣν στιγμήν σὰς γράφω τὴν παρούσαν μου, ὁ ἀνεμος πνέει λίαν ἀτάκτως καὶ ἀπομακρυσμένοι γδούποι βροντῆς ἀκούονται ὥστε νομίζω διὲν δὲ νὰ ποστάρω αὐτὴν πρὸς νὰ λάβω μετ' ἐμοῦ ἀλεξίβροχον, ὅπερ ὅμως ἐνδέχεται νὰ μετατραπῇ εἰς ἀλεξήλιον.

Ἡ καλλικελάδος (ὡς ἡ συνάδελφός σας «Φωνὴ τῆς Κύπρου» καλεῖ αὐτήν) Ἄννα μετέφερε τὸν δραματικὸν τῆς θίασον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Κυριαζῆ.

Ἦδη κελαδεῖ ὡς πάντα τὰ πτηνὰ ἐν ὑπαίθρῳ—ἀλλ' ὅποιά ἐπιτίθεισι οἱ θαμῶνες τοῦ ὑπαίθρου τούτου θεάτρον ἐπισκέπτονται τοῦτο μετὰ ποδῶν ἐπαυφορίων, καὶ οἱ ὑποκρίται ἀντὶ ν' ἀπομαστωῖ ἰδρώτα ἀπομάσσωσιν ἐκ τῶν μετώπων των βροχῆν!

Ἡ Ἀυσήλιος μουσικὴ ἐξεκρλουθεὶ παιανίζουσα ἐπωφελέστατα διὰ πολλοὺς ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐνοικιασθειῶν λαμπρᾶ καὶ εὐαέρῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Ἐπειδὴ ἡ ἑσπέρα τῆς Δευτέρας καὶ Πέμπτης ἀφιερώθη πρὸς τέρψιν καὶ τοῦ ὠραίου φύλου, φέτος δὲν ἐστειρέτο τὸ ραφιζιαντακτ' μας τοιοῦτου πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ. Διὸ ἐπεκρῆται ἄκρα σοβαρότης διότι αἱ κυρίαὶ καὶ δεσποσύναι παιανίστριαι δὲν κἀπύχοντο ἐκ τοῦ πάλαιου ὅπως στραγγα-

λίσωσι κανὲν ποτὴ γ: μπίγας ἢ πύαντι.

«Χίρος.»

—ο—

Ἐκ Βαρωσίων. 21 Μαΐου 89.

Σήμερον περὶ τὴν 6 μ. μ. ὥραν ἔλαβον χώραν ἐν Ἀμμοχώστῳ διάφοροι ἀγῶνες, ὧν τελευταῖος ἦτο πάλιν μετὰ δύο καλῶν ἀθλητῶν τοῦ ἐκ Καραβᾶ κ. Κωνσταντῆ Μουσικῆ καὶ τοῦ ἐκ Φυλλιάτου ὀθωμανοῦ Κη-αφρὲ δ'νηπαση. Ὁ ἀγὼν ἔλαβε χώραν ἐν τερπνῇ τινὶ κοιλίᾳ, ἀμφιθέτρον σχηματίζουσα, πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ταίχους Ἀμμοχώστου, παρόντων καὶ τῶν κ. κ. Ἀσπυροῦ καὶ Ὑποστυνέμου. Τὸ ἐργὸς ἐνεπικὸν φρόνιμον τοῦ Φοσκαρίνου καὶ τὸ εἰς δύο στρατόπεδα διηρημένον πλῆθος τῶν θεατῶν, τῶν μὲν ἐνθαρρυνόντων τὸν χριστιανόν, τῶν δὲ τὸν ὀθωμανόν, ὅν καὶ ὕδωρ ἐπ' οὐ ἀνεγνώσθησαν εὐχαὶ ἐπότισαν πρὸς τὸ νὰ νικήσῃ, ἀνεμίμησε τῷ θεῷ τὴν μάχην τινὰ μετὰ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων καθ' ἣν ὁ Φοσκαρίνος τρέχων ξιφίρης κατετρόπος τοὺς ἐχθρούς. Ἐν τούτοις μετὰ 5 λεπτῶν πάλιν ὁ χριστιανὸς ἐτίναξε κατὰ γῆς μετὰ φοβεροῦ γδούπου τὸν πελώριον ὀθωμανόν.

Τοῦτο κατετάραξε τοὺς ὀθωμανούς, οἵτινες εἶχον καὶ τὰ ὄπλα γεμισμένα διὰ πυρίτιδος μόνον, νὰ πυροβολήσωσιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐνίκα ὁ ὀθωμανός, καὶ παρ' ὀλίγον νὰ συμβῶσι πράγματα ἀν' μὴ παρενέβαινε ὁ φρόνιμος Ἀσπυροῦς. Ἐν τούτοις ὅμως ἐτίναχθησαν μερικὰ κουρουκλῆ ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ.

Τὸν νικητὴν, διελθόντα διὰ τῆς Ἀμμοχώστου καὶ εἰσελθόντα εἰς Βαρῶσια μετὰ ἑλληνικῶν σημαῖων ὑπεδέχθη μουσικῆ, δύο δὲ εὐρύτερον: νέοι ἐκ τοῦ χωρίου Λιμνῶν, τὸν ἐστήκωσαν συμπλέξαντες τὰς χεῖρας, καὶ τὸν περιέφερον ἐν ὀριάζῳ.

Εἰς τῶν θεατῶν.

—ο—

Κύριε Συντ. τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 219 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδας ὑμῶν εἶδομεν ἐπιστολὴν τινὰ πραγματευομένην περὶ τῆς ἐλευθερίας ὄντως καταστάσεως τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐν Κύπρῳ, ἐν ᾗ οὐδεμία ἐπικρατεῖ συστηματικὴ τάξις τοῦ διδάσκειν ἀλλ' ἕκαστος τῶν δημοδιδασκάλων ἀκολουθεῖ ἴδιαν μέθοδον κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. Τοῦτο εἶναι βέβαιον ἐπὶ σήμερον συμβαίνει καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἴσως μέχρις ὅτου τὰ πράγματα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατάστασιν—ἐάν ἤμενος παρατηρήσωμεν τὸ ἀνάλογον τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν τοῦ πολλοῦ ἐπισκοπίζουσαν ἀμάθειαν θὰ ἴσωμεν ἐπὶ τὰ σχολεῖα ἡμῶν δὲν χωλαίνουσι κατὰ πολὺ, καὶ μάλιστα, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἐν μέρει διαδιδόμενη καὶ παρ' ἡμῶν ἡ νέα μέθοδος, ἔσκευσαν νὰ ἀρῶσι πολλὰς ἀτελείας. Περὶ τῆς τελευταίας ὅμως παρατηρήσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς θέλωμεν ἀναφέρει δύο γραμμὰς, οὐκ ἵνα νὰ ἀντιπῶμεν ἀλλ' ἀπλῶς ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν ἐπὶ τῇ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ τύπου ἀντιγραφῆ τοῦ μαθήματος πολὺ ὀφείλει τοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποτελεσματικωτάτη τυγχάνει.

Εἶναι ἀληθὲς ἐπὶ πᾶς διδάσκαλος μ' ὄλην αὐτοῦ τὴν ἀπειρίαν ἀδύνατον νὰ σφάλλῃ κατὰ πολὺ—ὅσον ἀφορᾶ τὰ πρόσθιορτα μαθήματα ἀναλόγως τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ παιδὸς καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἀρχαίους, οἵτινες ἀναγκαστῶς θέλουσιν ἀκολουθῆσαι σφίρειν τινὰ παραδόσεων. Μανθάνων ὁ μικρὸς μαθητὴς—εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀπαγγέλλῃ τὴν λέξιν—ἐπὶ μάλιστα ἐντυπώνεται ἐν τῇ ὀργάνῳ αὐτοῦ δικαίᾳ τὰ στοιχεῖα

αὐτῆς καταγίνων εἰς ἀντιγραφὴν, φέρουσαν ἀπαρραλλάκτως τὸν αὐτὸν ρυθμὸν καὶ διάταξιν, ἄλλως τε ἀδυνατῶν κατὰ πάντα νὰ γράψῃ αὐτὴν ὑπ' ἄλλην μορφήν. Οὕτω σὺν τῇ ἀναγνώσει τῆς λέξεως βαίνει ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ ὀρθογραφία λίαν βέβαια συντελοῦσα εἰς ἐδραίωσιν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ παιδός. Σὺν τῷ χρόνῳ δὲ προῖόντι δὲν ἀρίσταται οὗτος χαρατμὸν καὶ τοὺς καλλιγραφικοὺς χαρακτήρας, ἀντικαθιστῶν βαθμηθὸν τοὺς τοῦ τύπου ἀλλ' ἡ ἐν ὁμοίᾳ τῆς τοῦ τύπου ἀντιγραφῆ, φθάνει νὰ γίνηται μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκ μέρους τοῦ διδασκάλου ἐπιτηρήσεως, ἄγει τὸν μαθητὴν εἰς εὐχεστον πέραν, εἰς τρόπον ὥστε μετὰ διειτρήσειν δύναται νὰ ὀρθογραφή κατὰ παραλλάκτων μόνον ὅπου διάφοροι γραμματικαὶ πλοκαὶ ἀπαντῶσιν. Ὅστε πῶσαν ἀληθῶς ζηλευτὸν εἶναι, καὶ ὅποιον ὑποσώθημα παρέχεται διὰ τὰ ἀνωτέρω μαθήματα, νὰ βλέπῃ τις τὸν νεαρὸν παῖδα μετὰ μεγάλης ἡσυχίας καὶ ἐξω πάσης ἀπορίας νὰ ἀπεικονίζῃ πιστῶς τὸ δι' αὐτὸν τερπνὸν—ἡ δὲ μάθημα! Χρήσιμος λοιπὸν καὶ ὠφελιμωτάτη καθίσταται ἡ ὁμοία τῷ τύπῳ ἀντιγραφῆ.

26 Μαρτίου 89.

Ἐκ τοῦ διαμερισματος Κοιλανίου.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—οδρ—

Παρίσιοι 5.—Ὁ κ. Ρισσάν, διοικητὴς τῆς Ἰνδοκίνας ἐπανερχόμενος εἰς Γαλλίαν ἀπεβίωσεν ἐκ χολέρας κατὰ τὸν πλοῦν.

Λονδῖνον 5.—Ὁ κ. Γλάσιον ἐπέθεθεν εἰς πολιτικὴν περιουσίαν κατὰ τὴν δυτικὴν Ἀγγλίαν. Ἐγγινε θεαματικῶς δεκτὸς ἐν Σουθάμπτον, ἅπου προείπεν ὅτι κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μερικῶν ἐκλογῶν τὸ κόμμα του θὰ κερδήσῃ ἑκατὸν ἔδρας κατὰ τὰς προσηγεῖς ἐκλογὰς.

—Ἡ «Ἄρκτος» τὸ ρωσικὸν ὄργανον τῶν Βρυξελλῶν ἀγγέλλουσα ὅτι οἱ Κύπριοι προτίθενται ν' ἀποδείλωσι πρεσβεῖαν εἰς Λονδῖνον, ὁμοθυμαδὸν μὲν διὰ τὰ παράπονά των εἶνε εὐλογία, διότι ἐκ τῶν ἰδρώτων των σιτίζονται οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι κύριοι, ἀμφιβάλλει ὅμως ἐάν θὰ ἐπιτύχῳσι τι «διότι ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον δὲν κατέλαβεν, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Κυπρίων»!

Πετροῦπολις, 8.

Πιστεύεται, ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰγκωατιεφ διορισθῆσεται διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας.

Πολυπληθεῖς ἐνηργήθησαν ἐν Ρωσσίᾳ προσωποκρατήσεις διὰ τὴν πρὸς δολοφονίαν τοῦ αὐτοκράτορος γενομένην ἀπόπειραν. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων περιλαμβάνονται καὶ πολλοὶ ἀξιοματικοὶ τῶν ἐν Μόσχᾳ καὶ Βαρσοβίᾳ ταγμάτων.

—Αἱ κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου 6 Μαΐου πεσοῦσαι ἐν Αἰθιοπείᾳ βροχαὶ ἐπὶ τὴν μέγιστον ζημίαν εἰς τὰ σπαρτὰ καὶ τὰς ἀμπε-

λους. Αι ζημίαι υπολογίζονται εις 500,000 δραχ. και επέκεινα. Τέσσαρες οικίαι εν τῇ πόλει παρεσύρθησαν, ἐπίνγη δὲ και ὁ ἐκ Θίσβης Ἄθαν. Κουτσούκος.

Βιέννη, 12.

Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, μεταβαίνουσα εἰς Πετρούπολιν, θέλει σταματήσει εἰς Βιέννην, ἔνθα ἐπισκεφθήσεται τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν.

Λονδίνον, 12.

Ἡ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δάνειον, τὸ προωρισμένον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μετατροπὴν ἄλλων δανείων, ἐγγραφὴ ἤρξατο χθὲς συγχρόνως ἐν Λονδίῳ και Βερολίῳ. Ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως ὠρίσθη ἐν Λονδίῳ εἰς 77 1/2.

— Ὁ Λαβουσέρ ἐπρότεινεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ὅπως καταργηθῇ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν λόρδων τοῦ ἐδρεύειν ἐν τῇ βουλῇ τῶν ὁμοτίμων, ὡς ἀντικείμενον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως. Ἡ πρότασις αὕτη, καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἀπερρίφθη διὰ ψήφων 201 κατὰ 160. Ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἐτέρα πρότασις περὶ αὐξήσεως τῶν ἰσοβίων μελῶν τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων.

Πετρούπολις, 13.

Πιστεύεται ὅτι ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει διαμαρτυρηθῆ κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ πρίγκηπος

3. ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα τοῦ λογίου Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδακταλείου κ. Χαρισίου Παπαμάρκου.

(συνέχεια).

Ἐνόμισα και ἐπρέσβευσα, λέγει, διὰ πάντος τοῦ μακροῦ μου διδασκαλικοῦ βίου δι' ἐπιμέλειαν ὅ γ' εἶναι δυνατός δεσμός, δι' οὗ ὀφείλομεν ἀπὸ Ἀγγαλιῶν και Ἀδριανουπόλεως και Νηροπολίου και Κριτσίου και Ἐλλάσσανου μέχρι Κρήτης και Κυθέρων και Γυθείου και Οἰτύλου και Μεθώνης και οἱ ἀπὸ Τραπεζούντης και Προσῆς και Κύπρου μέχρι Κεφαλοντίας και Κερκύρας Ἑλληνες ἠδύχνητο πρὸς τὴν ἀλλοθῆν και πρὸς τὴν ἀπανταχοῦ ἀλλαγὴν τῆς Ἰσηλίου ὁμοσθενεῖς εἰς ἐν ἑλῶν ἰσχυρὸν και τοῖς πανταδαείοις ἔχθροῖς δυσχερέων νὰ συνδεθῶσιν, εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἰσχυρῆς ἀγωγῆς πάντων πατριῶν, ἐξ ὧν συναρτίζεται τὸ ἔθνος ἡμῶν. Δι' ἀσφαλείαν δὲ ἀκριβῶς και διαγωγὴν τὴν ἐγγονὴν τῆς ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς λέγει, ὅτι ἐν τὰς πάμπολλα σχολεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τῆς σωματικῆς ρώμης και τῆς πολεμικῆς ἐμπειρίας τῶν Ἑλληνοπαίδων ἐπιμεληθῶσιν, ἄν καταστήσῳσιν αὐτοὺς διὰ τῶν προσηκουσῶν γνώσεων και ἐξῆς πρὸς εἰρημίαν και πρὸς προαγωγήν τῆς πολιτικῆς ἰσχύος τῆς πατρίδος αὐτῶν ἐπιτη

Φερδινάνδου, ἀνεψιοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ρουμανίας, ὡς διαδόχου τοῦ θρόνου.

Βερολίνον, 13.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου ἀνεβλήθησαν.

Πετρούπολις, 18.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας παρέθετο χθὲς συμπόσιον [πρὸς τιμὴν τοῦ Σάχου] τῆς Περσίας, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ ἡγεμὼν και ὁ διάδοχος τοῦ Μαυροβουνίου.

Παράπονα τῆς Κύπρου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν.

Παρόν στρέψον μοι βλέμμα σὺ, κυρία τῆς [θαλάσσης,

Και κυρία κυριῶν, Δάκρυ ἀπὸ παρειῶν Διὰ τὴν δὲν μ' ἀπομάσσεις :

Δὲν ἀκούεις τίσους θρήνους κ' ὄδυμους ἐκ [τῆς καρδίας,

Μιάς κόρης ὄφρανης; Μὴ δευθῆς δὲ ἀπηνῆς! Λάσῃ μοι παραμυθίας.

Ναὶ χορήγησον ὡς μήτηρ ἐπικαλουμένη κόρη, Τὴν βοήθειαν τὴν σὴν. Τείνον χεῖρά σου χρυσῆν Κραταῖον κρατούσαν ὄδρου.

Κεφαλὴν σου σπεπτοτάτην μία δάφνη νῦν θὰ [στέψῃ,

Ἄν ἀκούσης τοὺς ἑμούς Ὀδυμους κ' ὄλολυμους Και εἰς λόγος σου μὲ τέρψῃ.

Τὰς αἰτήσεις μοι σοὶ πέμπω διὰ τέκνων ἰδι- [κῶν μου,

Ἐνός χάρτου ἰπανοῦ

δελοῦς, ἄν καταστήσῳσιν αὐτοὺς φιλεργούς και ἀσφρονας και ἑλευθερίους, ἄν ἐξεγείρωσιν ἐν αὐτοῖς τὴν συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος και ἄν ἐπεπλέγῳσι τὰς ἑλληνικὰς αὐτῶν ψυχὰς πρὸς τὰ πάτρια, τότε ἡ ἀληθὴς ἑλληνικὴ ἀγωγή αὕτη θὰ καταστήσῃ τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὅσῳ διεσπασμένον πολιτικῶς και ὅσῳ ὀλιγάνθρωπον και ἄν ἦναι, ὅπως δὴ ποτὲ ἰσχυρότερον και πρὸς τὰς ἐπιθέσεις τῶν ὑπεναντίων ἀπροσλήτοτερον ἢ νῦν.

Τὸ περὶ οὗ δ' λόγος ἀντικείμενον πραγματεύεται οὕτως. Ὑποβάλλει ὑπὸ κριτικῶν ἑλεγχῶν τὰ σπουδαιότατα τῶν νῦν κρατουμένων περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως δογμάτων, ὅτε μὲν ἐκ τῆς Φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας, ὅτε δὲ ἐκ τῆς Λογικῆς, ἐνὶ ὅτε ἐκ τῆς Μεταφυσικῆς και οὐχὶ σπάντως ἐκ τῆς Ψυχολογίας και τῆς Ἠθικῆς τὰ ἐπιχειρήματα ἀντὶ τῆς βοήθειας κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἡ ἀληθέστερον εἰπεῖν, πρὸς τὸν ἀγῶνα και ἄλλους μὲν τῶν συγγραφέων τῶν προγόνων ἡμῶν, μελίστα δὲ τὸν Πλάτωνα, τὸν Ἀριστοτέλη, τὸν Πλάτωνα και τὸν Ἀριστοτέλη, ἔχων ἀπαδεικνύει δὲ πᾶντα τοῦτους τοὺς σκοποὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως τοὺς ὑπὸ τῶν διανοημάτων παιδαγωγῶν προταθέντας, ἄλλους μὲν ἐπιχειροῦντας εἰς ἀπεραντοὺς γενεὰς ὡς τὴν ἀνατροπὴν οὐδένα ἐνίστασιν και μονοειδῆ ἀμεταβίβως ἰδρυμένον τῶν ἄλλων δὲ ἀριστοῦς ὑποκειμένου μετὰ κενολογίας, οὐδὲνα ἐπὶ ὄριον ἀσπῶν και διαγεγραμμένων δυναμέων νὰ περιληφθῶσιν και κηκοδαμῶσιν. ἔστιν ὅτε

Καὶ φακέλλου μαλανῶ, Τεκμηρίον τῶν δεινῶν μου.

Εἶμαι ἐξησθενημένη ἐκ πίεσεων τῶν τῶσων, Ἀνακούρισον ζητῶ Κ' ἐπιμόνωσ ἀπαιτῶ. Σπῆσον τάχιστα και τῶσων.

Ἐὰν λάβῃς δὲ ὑπ' ἔφιν τὰ παράπονα, Κυρία, Εἰς τὸν ὕψιστον εὐχὰς Θέλω πέμψει κατ' ἀρχὰς Νὰ σοὶ διδῆται ὑγεία.

Εἶτα δὲ θὰ ἀπευθῶμαι ταύτας και ὑπὲρ ὑγείας Μίαν κόρησ ἀ' ἐγγονῆς, Οὕτως τύπου κάλλοντος Και ὀνόματι Σοφίας.

Πᾶσα αἵματος ρανίς μου ἀπολέσθη, δὲν μοι [μένει

Οὐδ' ἐκτὸς ἑκατοστῆ Νὰ μοι τρέφῃ τὰ δατᾶ. Φεῦ! ὁ βίος μου κεραίνει.

Ἐὰν δὲν ἀναπληρώσῃς τὸ ἀπολεσθὲν μου αἷμα, Ὅμως ἄρες τὸ λοιπὸν. Εἶναι ἔβιον γυπῶν Ν' ἀραιώσῃν αἷμα δέρμα.

Τὸτ' εὐθὺς ἀναλαμβάνω τὰς προτέρας μου [δυναμείας

Και ὠραία θὰ γενῶ Κι' ὄντως θὰ σὲ ἐπικινῶ, Ἄν τὴν χάριν ταύτην κάμῃ.

Δὲν λογιζεται αἰσχύνῃ μία μήτηρ Εὐρωπαϊα Φαινομένη εὐγενῆς, Νὰ ζῇ τόσον ἀπηνῆς Ἐν τῇ σπαθῇ και ρομφαίᾳ ;

Μὴ ἐπιποθῆς τὴν δόξαν τῶν σκληρῶν ποτε [τυράννων

Πιεζόντων δυστυχίαις, Ἔσο μήτηρ ἀμιγῆς Τῶν κακῶν και τῶν βασάνων.

οὐχὶ σμικρὰς ἐν τοῖς ἀνθρώποις παρατίους, ἄλλους ἀριστίας, πολυμορφίας και τερατώδους ἀσφαλείας και κενολογίας μετεοῦς και πᾶντες σκοποῦ ἀπεστερημένους, ἄλλους ἀπλῶς μορφολογικούς, πάσης οὐσίας ἐστερημένους διανοητικούς τύπους, ἄλλους γεννημένα φαντασίας ἀχαλινώτου και τερατολογίας και ἄλλους ἐσθῶρα μονομερεῖς και ὀδυμῶς ἐνέχοντας φανεροὺς τὸ καλὸν και τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐκ τῆς τεύξεως τούτων προσγενησόμενον. Κατὰ τὸν κριτικὸν τῶν ἑλεγχῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων προσεφερομένων συνέλεγε τὰ στοιχεῖα, ἐκ τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὁποίων κατήρτισεν εἶτα τὸ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας δόγμα αὐτοῦ, ὅπερ μετὰ τοῦτο ὑπέβαλε πάλιν ὑπὸ αὐστηρότατον ἑλεγχῶν, ἀναλύσας αὐτὸ εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ και καταδείξας ὅτι τὸ περιεχόμενον ἐκαστοῦ τούτων εἶναι πρὸς τὰς προσηκουσῶν τῆς Φιλοσοφίας τῆς ἱστορίας, τῆς Ἠθικῆς, τῆς ἱστορίας και τῆς Ψυχολογίας ἐντελῶς συμφωνῶν.

Ἰδού ὁ ἐθνικὸς σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὸν κ. Παπαμάρκου, ὅστις πρέπει καταφάνεστατος πρὸ τῶν ὀμμάτων πάντων τῶν διδασκάλων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ ὑπάρχῃ και πρὸς ὃν πᾶσα ἐκπαιδευτικὴ και σχολικὴ ἐνέργεια νὰ κατευθύνηται διότι πλὴν τοῦ γενναϊοτάτου και φιλοπατρίδος ρηκῆτε αὐτοῦ οὐδὲνα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ ἐξῆνεγκεν οὕτω σαφῶς τὸν σκοπὸν δόγμα, ὅπερ ὅμως ἐξῆνεγκεν ὅτι ὁ δόγμα πολλὸ τῶν νῦν σοφωτέρων και νηρηλυτέρων Ἐξῆνεγκεν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν καλλιμῶλων και μεγαλοφρονῶν ἐκείνων Ἑλλήνων, δι' ὧν ὁ ἀριστοτέλης θεὸς ἐκείνη

Οὕτω τότε θ' ἀπολαύσῃς και βραβεῖα και ἐ- [κίνοις,

Πᾶσιν δόξαν ἀληθῆ, Ὡς και τέκνα εὐπειθῆ Παντὸς ἔθνους τε και γένους.

Τὸ ἀπόρητόν μου βάρος και ἄν δὲν σοὶ πα- [ραστήσω,

Ὡς ἦν ὡστὴ τὸν νοῦν παντὶ, Ναὶ τὸ σῶμα σὺ αὐτῆ, Τίς ἀνάγκη νὰ σε πέλω ;

Ἄν μὴ ἄρῃς τὰ δεινὰ μου μετὰ τὰς γονυκλι- [σας,

Εἶμαι τότε ἐνταλῶς Πρόβατον ἀπολωλὸς Παρὰ πάσας μου θυσίας.

Ἄν εἴναι με ἀραιώσῃς και τὸ μητρικόν μου [γάλα,

Δυστυχῶν τέκνων τροφήν, Σ' ἐπιρρῶσιν μοιρήν, Φεύγοντα μικρὰ μεγάλα.

Ἄν λοιπὸν παρακαλῶ σε, εἰς ἐμῶν τέκνων [πικρίας

Φάνηθι ἐπιεικής, Κι' ἄν καλῶς θὰ διοικήσῃ, Σ' εὐχῶμ' ἔτη ἐκ καρδίας.

Ἐν Λευκάροις τῇ 4)16 Μαΐου 89.

Γ. Παπαδόπουλος.

Table with 3 columns: Description, Unit, Price. Includes items like 'Κρατία ἄπισσα α. ποιότ. γρ.', 'συνήθη α.', 'δεύτερα', 'κόκκινα', 'ξυνομένη', 'ραπὴ σῶμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.', 'οἴτος τὸ κοιλὸν γρ.', 'κρήθ', 'ἄλευρα αἰγυπ. ὁ σάκος γρ.', 'ἐντόπια τῶν μηχανῶν'.

πολλῇ εὐσπλαχνία αὐτοῦ ἠδύκνησε πολὺ και ἀπεπρεπῶς μένος τῆς οὐσίας αὐτοῦ νὰ καταπέμψῃ τῷ κόσμῳ πρὸς φωτισμὸν τῶν πνευμάτων, τῶν ἡθῶν τὴν ἡμέραν και τοῦ φρονήματος τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἔξαρσιν και ἐφημερόση μελίστα και ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν ἐπὶ ἐκατονταετηρίδας ὄλης, παρβίτιον γενόμενον τῶν ὕψιστων ἐν τῇ ἀνθρώποις καλῶν και ἀγαθῶν ἐξῆνεγκεν ὑπὸ τῶν Ρωμαίων και ἐφημερόση ἐπὶ πᾶσιν ἐκατοῦ ταετηρίδας και ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν, παρατίον γενόμενον τῆς στυλινότατης ἐν τοῖς ἀνθρώποις μεγαλοφροῦς και μεγαλοφρονῶν τούτης.

Τὸ σχολεῖον ἄν μέλη νὰ ἦναι εὐφρονῶν πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς τῆς προκάλεσθης αὐτὸ εἰς τὸ εἶναι, και πᾶν μέλη νὰ συντελῇ εἰς τὸ καιρὸν συμπάντων τῶν πολιτικῶν ἔργων αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἐπεεργασθῇ τοὺς εἰς αὐτὸ φρονῶντας πᾶσιν ὁδοῦς ὡς περὶ νὰ γένηται ἑκαστὸν κατὰ ὁδὸν ποτε οὕτω ἀγῶνας ἀσπῶν και πολίται χρησιμοὶ ἔχοντες τὴν δευδότησαν νὰ προσάγῳσιν τὴν πολιτικὴν ἰσχυρὴν και νὰ αὐξάνῳσιν τὸν πλαστῶν τῆς κατὰ τὸν αὐτῶν, ἐξεγείρον δὲ τῶν θυμάτων ἡμῶν και ἰσχυρὸν διὰ τῶν ἀσπῶν μὲν τῶν τῶν ἐκείνων τῆς δυνάμεως ἐν τῇ πατρίδι, ὡν πᾶσα γὰρ ἡμῶν εἶναι ἡ πατρίδι ἡ ἰσχυρὴ και ὁ δημοτικὸς πλοῦτος, πρὸς τὸ τέλος τοῦ μῦθου θύνατο καλῶς ἀφθῶν τῶν βίον.